

Prezenta lucrare conține ____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a**

SIMULARE JUDEȚEANĂ

Anul școlar 2025-2026

Limba și literatura română

Numele:.....
.....
Inițiala prenumelui tatălui:.....
Prenumele:.....
.....
Școala de proveniență:.....
.....
Centrul de examen:.....
Localitatea:.....
Județul:.....

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

Toate subiectele sunt obligatorii.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I

70 de puncte

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Nimica n-are ca pădurea mai multe farmece s-atragă
Un suflet ce iubește taina frunzișelor cu umbră dragă
Și nicăieri nu poți mai bine de lumea-ntreagă să te pierzi
Decât pe-ngustele potece sub bolțile cu frunze verzi.

Frumos e muntele ce-nalță spre ceruri fruntea lui semeată,
Frumos e câmpul ce se-ntinde ca și o mare de verdeată,
Frumoasă, marea liniștită sau cu talazul* răzvrătit,
Însă nimica cu pădurea nu poate fi asemuit.

Ea n-are-n sânul ei castele, dar soarele când o izbește
O populează cu fantasme și cântu-o face de vorbește,
Ș-acî zărești palate-nalte, ș-acî, când ele se desfac,
Ridică vocea orice frunză și-n om se schimbă-orice copac.

Și câte gânduri nu deșteaptă câte-un stejar mai vechi, ce știe
A veacurilor dispărute povestea cea de bărbăție,
El, ce sub umbra lui bătrână s-adăpostească a putut
Câte-un Mihai al țării noastre, trăit și mort necunoscut.

Pădure, cine nu iubește suava ta melancolie,
Tu ce ridici spre ceruri brațe visându-ți dulcea poezie,
Și care om venind în tine nu se pricepe înălțat,
Cu rănila în piept închise, cu doru-n suflet alinat? [...]

Alexandru Macedonski, *Pădurea*

* *talaz* – val puternic stârnit de furtuni pe mări sau pe oceane, undă puternică

Textul 2

În vacanța mare [...] aveam să-mi sporesc orizontul cu experiența unei lumi noi, a Muntelui. De aproape două decenii părinții n-au mai apucat calea spre munte, cum obișnuiau în anii tinerețelor lor. Tata, pe care nu l-am știut niciodată prea sănătos, se pomeni într-o zi cam slăbit și ne spuse că are de gând să-și mute casa la aer mai tare! O hotărâre fu luată nemijlocit cu chiote: vom pleca în Munții Sebeșului, la Bistra.

Tata se va înțelege cu un gornic* de-acolo, să ne cedeze pentru un șir de săptămâni vatra sa [...]. Din Lancrăm până la Bistra era o distanță de aproape 60 km. Se putea ajunge până în pragul acestei colonii de pădurari pe-un drum ce șerpuia mai întâi domol și bine bătut, apoi tot mai accidentat, când pe un mal, când pe celălalt, al râului Sebeș.

Ca să țină piept unor cărări făcute mai mult pentru măgari, iapa noastră a fost din vreme adusă în formă cu îndoită țesală și cu porții suplimentare de ovăz. Într-o înaintă de amiază, târzie, după ce au fost încărcate în căruță toate cele trebuincioase somnului și traiului pentru vreo șase-șapte săptămâni, pornirăm. Până seara nădăjduiam să ajungem, încă nici la jumătatea drumului, adică până la Șugag, unde potrivit itinerariului aveam să ținem popas de-o noapte. [...]

La Săsciori ajungeam între munți. Regiunea își desfășura frumusețile, cotitură după cotitură. Aerul era mai proaspăt. Apa râului, tot mai sălbatică. Mii, zeci de mii de bușteni, se rostogoleau pe apă în jos, ca înnebuniți de-un strigăt al Zeului Pan, care pe-aici se ocupa probabil cu lemnăritul. Uneori buștenii închideau valea. Lăsam în urmă curmăturile* și munte după munte.

La Căpâlna, un sat adunat ca într-o căldare, în fundul unei văi adânci, ne-am odihnit puțin pe un trunchi, primitor răsturnat, la un colț de uliță. Ochii mi s-au oprit îndelung asupra unei mori de lemn, ale cărei roți mi se părea că se învârt fără întrerupere chiar de la începutul lumii. Turme de capre negre, roșii, albe coborau pe povârnișuri în sat. Era așa de frumos printre pripoare* și zăvoaie* că aș fi stat să-mi prelungesc fără capăt tihna. Dar poate că voi mai veni aici altă dată. La anul sau poate peste zeci de ani. [...]

Intram acum în pădurile de brad, seculare. Mă minunam în fața brazilor [...]. Lichenele, ca niște bărbii albe, atârnav prin cetina uriașilor. Întrezăream, în stânga și-n dreapta, prin duiumul verdului, pe sub brazi, mușchiul moale ca un așternut de perne, ferigele cu miros adormitor, bureții galbeni, ciupercile roșii, mânătărcile* cât pâinile. Sfărmam între dinți acele de brad, ca să le strâng aroma în cerul gurii. Toate împreună alcătuiau pentru mine negândita, marea întâlnire cu muntele. Acesta era așadar muntele, despre care auzisem atâtea și al cărui zvon l-am acceptat ca o țintă de dor chiar și în visuri. Dincolo de ceea ce îmi arăta, muntele mai era firește și altceva. Muntele mai era ursul și mistrețul, ursul care, precum îmi închipuiam, putea să-ți iasă în cale la fiecă pas, ca să-ți întoarcă pielea din ceafă până peste față, și mistrețul albăstrui, mătăhălos, dar iute și cu colți aduși ca să ridice pământul în râț. Muntele mai era vipera cu semn pe frunte, ce stă la pândă, arămie printre pietrele bătute de soare, sau întunecată prin tufe de afin. Purtat de ochi și de închipuire, mă pătrundeam, cu și fără fabulație, prin toți porii, de vraja și de primejdia muntelui.

Lucian Blaga, *Hronicul și cântecul vârstelor*, fragmente

*gornic – pădurar;

*curmătură – prăpastie între doi munți sau două dealuri, depresiune;

*pripore – (aici) coastă de deal sau de munte, pantă foarte abruptă, povârniș;

*zăvoi – pădurice pe malul unei ape;

*mânătărcă – ciupercă comestibilă de pădure, hrib, burete

A.

1. Notează două elemente ale cadrului natural descris în textul 1.

2 puncte

---

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**
 Potecile din pădure sunt descrise ca fiind:
- a. tainice.
  - b. intens circulat.
  - c. înguste.
  - d. amenajate.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**
 Tatăl se înțelege cu un pădurar să-i găzduiască în vatra sa:
- a. o săptămână.
  - b. trei săptămâni.
  - c. șase-șapte zile.
  - d. un șir de săptămâni.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**
 Potrivit itinerariului, familia urmează să poposească o noapte la:
- a. Bistra.
  - b. Șugag.
  - c. Săsciori.
  - d. Căpâlna.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Pădurea este un loc în care omul se poate izola de lume.		
Muntele, câmpul și marea sunt mult mai frumoase decât pădurea.		
Imaginea teiului vechi deșteaptă multe gânduri.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Din Lancrăm până la Bistra este o distanță de peste 60 km.		
La Săsciori, între munți, apa râului este tot mai sălbatică.		
Turne de capre negre, roșii, albe urcă pe povârnișuri în sat.		

6. Transcrie din textul 1 două figuri de stil diferite, numindu-le corespunzător. **6 puncte**

---

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

[illegible]

8. Crezi că, petrecând timp în mijlocul naturii, poți să-i descoperi frumusețea? Motivează-ți răspunsul, în 50 – 100 de cuvinte, valorificând textul 2. **6 puncte**

[illegible]

9. Asociază fragmentul din opera literară „Pădurea” de Alexandru Macedonski cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o valoare morală/culturală comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.
Sunetul „e” este vocală în ambele cuvinte din seria:

2 puncte

- a. „veacuri”, „vocea”.
- b. „suflet”, „pădurea”.
- c. „ei”, „fruntea”.
- d. „ceruri”, „pădure”.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Cuvintele subliniate în secvența „Se putea ajunge până în pragul acestei colonii de pădurari (1) pe-un drum ce serpuia (2) mai întâi domol (3) și bine bătut...” sunt formate, în ordine, prin:

- a. derivare (1), conversiune (2), derivare (3).
- b. derivare (1), conversiune (2), conversiune (3).
- c. conversiune (1), derivare (2), derivare (3).
- d. derivare (1), derivare (2), conversiune (3).

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Cuvintele subliniate în versul „Frumos e muntele (1) ce-nalță spre ceruri fruntea (2) lui semeață,” sunt utilizate, în ordine, cu:

- a. sens figurat (1), sens figurat (2).
- b. sens figurat (1), sens propriu (2).
- c. sens propriu (1), sens figurat (2).
- d. sens propriu (1), sens propriu (2).

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Există o relație de omonimie între cuvintele subliniate în secvențele din seria:

- a. „Aerul era mai proaspăt.”; La urcare, drumul părea mai dificil.
- b. „Până seara nădăjduiam să ajungem ...”; Speram să găsim un loc de odihnă.
- c. „... aveam să-mi sporesc orizontul cu experiența unei lumi noi.”; De dimineață, și noi vom porni la drum.
- d. „Sfărmam între dinți acele de brad ...”; Acele drumuri duc înspre munte.

5. Precizează valoarea morfologică a cuvintelor subliniate în fragmentul următor:

„Frumos e câmpul ce se-ntinde ca și o mare de verdeață...”

6 puncte

Cuvântul	Valoarea morfologică
<i>frumos</i>	
<i>ce</i>	
<i>verdeață</i>	

6. Alcătuieste o propoziție negativă, în care substantivul „pădure” să fie în cazul genitiv (1), și un enunț interogativ, în care adjectivul „vechi” să fie nume predicativ (2).

6 puncte

(1)

---

(2)

---

7. Construiește câte o frază din două propoziții, în care propoziția „că voi mai veni aici altă dată” să fie: (1) completivă prepozițională și (2) atributivă.

6 puncte

(1)

---

(2)

---

8. Completează enunțul următor cu formele corecte ale cuvintelor indicate în paranteze.

6 puncte

Oamenii _____ (*a uita*, perfect compus, forma negativă) că în pădurea _____ (adjectiv pronominal demonstrativ de depărtare) trăiau câțiva arbori legendari _____ (*care*, genitiv) ocrotitori sunt _____ (*pădurar*, plural, articulat hotărât) acestei zone _____ (*protejat*).

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Scrie o compunere descriptivă, de minimum 150 de cuvinte, în care să evoci imaginea unui colț din natură admirat de tine, incluzând o secvență narativă de cel puțin 30 de cuvinte și o secvență dialogată de cel puțin patru replici.

În redactarea textului:

- vei prezenta două caracteristici ale peisajului evocat;
- vei folosi cel puțin două figuri de stil diferite;
- vei evidenția o emoție resimțită/un sentiment trăit, justificându-ți alegerea;
- vei integra cele două tipuri de secvențe.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

[illegible]

